

валището му. Тигърът се плаши отъ огъня, бѣга и попада на копията и стрелитѣ хвърляни отъ ловцитѣ.

Съ огнестрелнитѣ оржжия—пушката, борбата съ тигъра се улеснява значително. Но когато ще трѣбва да се улови живъ тигъра, безъ тѣлесна повреда, каквито сж нуждни за зоологическитѣ градини, тогава се измѣнява самия начинъ на ловене.

За ловидба на живи тигри ето какво ни разказва I. Delmont:

Кар. № 5. Сѣли ловци съ дресирани слонове нападатъ тигъръ

— „Бѣхме получили поржчки за набавяне на тигри за зоологически градини. За целъта имахме специално разрешение отъ резидента и раджата В. на областъта, къмъ която се отправихме да търсимъ тигри. Бѣха построени лагери последователно въ Саранпуръ, Нарсингоръ и Райдеръ. Между Саранпуръ и Нарсингоръ имаше малко селище въ живописна долина.

Съ менъ бѣ помощникътъ ми—Сангоръ Геро и стариятъ отличенъ водачъ и преводачъ — Согулъ Мееръ. Бѣха заети отъ селото и най-храбритѣ мъже — туземци. Следъ уговорката по наема на наетитѣ люде, пристъпихме къмъ изработката на кафезитѣ—капани, въ които ще се вкарватъ уловенитѣ живи тигри. Кафезитѣ сж отъ здрави бамбукови клони. (гл. кар. № 6). Тѣ сж дълги толкова, че да може